

از صفویه تا قاجار در یک خانه؛

روایت سه قرن معماری تلفیقی اصفهان

۴ ارسی ۹ دری؛ پنجره‌ای به دنیای نور

یکی از چشم‌گیرترین عناصر خانه، ارسی ۹ دری آن است. ارسی، پنجره‌ای چوبی با شیشه‌های رنگی است که در معماری ایرانی جایگاه ویژه‌ای دارد. عدد ۹ در این ارسی به تعداد درچه‌های آن اشاره دارد. وقتی نور خورشید از پشت شیشه‌های رنگی ارسی عبور می‌کرد، رنگ‌های آبی، سبز، قرمز و زرد روی زمین و دیوارها می‌نشست و فضا را به یک نقاشی زنده تبدیل می‌کرد. این ارسی تنها یک عنصر تزئینی، بلکه یک شاهکار مهندسی و هنری است که هم نور را کنترل می‌کند و هم حریم و زیبایی را هم‌زمان حفظ می‌کند.

۴ نقاشی‌های روی گچ؛ روایت‌هایی بر دیوار

در گوشه‌ونگار خانه، نقاشی‌های روی گچ توحمان را جلب کرد. این نقاشی‌ها که روی دیوارهای گچی اجرا شده‌اند، شامل طرح‌های گل‌بوته، صحنه‌های طریف و نقش‌وستی هستند. برخی از این نقاشی‌ها یادآور سبک نقاشی دوره قاجار است؛ با رنگ‌های گرم و خطوط نرم. نکته جالب این است که این نقاشی‌ها در دوره‌های مختلف و با سلیقه‌های متفاوت خلق شده‌اند و همین موضوع، لایه‌های تاریخی خانه را غنی‌تر کرده است. در کنار این نقاشی‌ها، گچ‌بری‌های ظریف و مقرنس‌کاری‌های سقف هم دیده می‌شود که هر کدام به تنهایی یک اثر هنری است.

۴ اشیای عتیقه و تزئینی؛ گنجینه‌ای در دل خانه

یکی از موضوعاتی که این خانه را از بسیاری از خانه‌های تاریخی متمایز می‌کند، اشیای تزئینی و عتیقه‌ای است که در آن نگهداری می‌شود. در هر اتاق، ظروف سفالی، کاشی‌های قدیمی، قاب‌های خوشنویسی، گلم و فرش‌های دستباف و اشیای برجی و مسی دیده می‌شد. این اشیاء فقط تزئین نیستند؛ هر کدام داستانی دارند و بر ارزش و جذابیت خانه افزودند. در ترکیب این اشیاء با معماری خانه، حسن زندگی واقعی در دل تاریخ را منتقل می‌کنند. انگار ساکنان خانه همین الان از اتاق بیرون رفته‌اند.

۴ ایوان‌ها و اتاق‌های تابستانه و زمستانه

در معماری سنتی ایرانی، خانه‌ها به‌گونه‌ای طراحی می‌شدند که برای هر فصل، فضای مناسبی داشته باشند. در این خانه هم ایوان‌های رو به حیاط برای تابستان و اتاق‌های تو در تو با پنجره‌های کوچک‌تر برای زمستان در نظر گرفته شده بود. این هوشمندی در طراحی، نشان‌دهنده عمق دانش معماری ایرانی است. پس از گشت‌وگذار در بخش‌های مختلف، طبق رسم مهمان‌نوازی ایرانی، یک نوشیدنی برابیم سرو شد. این حرکت کوچک اما گرم، تجربه بازدید را کامل‌تر کرد و حس کردم هم‌مان این خانه قدیمی هستم، نه فقط یک بازدیدکننده. خانه تاریخی معتمدی (مالاباشی) فقط یک بنای قدیمی نیست؛ یک روایت زنده از سه دوره مهم تاریخ ایران است. از معماری تلفیقی صفویه، زندیه و قاجاریه گرفته تا ارسی ۹ دری، نقاشی‌های روی گچ، شامشین باشکوه و اشیای عتیقه، همه و همه این خانه را به یک گنجینه ارزشمند تبدیل کرده‌اند. این خانه با مرمت‌هایی که پس از خرید توسط خانواده معتمدی انجام شد، جان دوباره گرفته و امروز یکی از جاذبه‌های فرهنگی اصفهان به شمار می‌رود. اگر به اصفهان سفر کردید، حتماً پیش از رفتن تماس بگیرید و هماهنگ کنید؛ چراکه این تجربه، ارزش این چند دقیقه هماهنگی را دارد.

گردشگری اصفهان دوباره جان گرفت

متنوع استانی، ملی و بین‌المللی، برنامه‌ریزی برای میزبانی از مسئولان موسسه‌های گردشگری برجسته خارجی و تقویت گردشگری طبیعی با مشارکت شهرداری‌ها و دهیاری‌های استان خبر داد. مهدی جمالی‌نژاد با اشاره به چالش‌های پیش‌روی صنعت گردشگری ناشی از شرایط اخیر اقتصادی، بر حمایت همه‌جانبه از فعالان این عرصه تأکید کرد و افزود: در تلاش هستیم با اجرای راهکارهای عملیاتی، باز مالی و مشکلات پیش‌روی فعالان گردشگری کاهش یابد. استان اصفهان با بیش از ۲۲ هزار بنا و اثر تاریخی (۷ هزار و ۹۹۸ مورد آن به ثبت ملی و ۱۷ اثر آن به ثبت جهانی رسیده) و دو هزاران جاذبه گردشگری کانون توجه گردشگران داخلی و خارجی است.

خانه تاریخی معتمدی اصفهان، تلفیقی از معماری صفویه، زندیه و قاجاریه و روایتگر سه قرن تاریخ است. به گزارش تسنیم، در دل کوچه‌های قدیمی اصفهان، خانه‌ای نفس می‌کشد که معماری سه دوره صفویه، زندیه و قاجاریه را در خود تلفیق کرده. خانه معتمدی با همان ملاباشی، روزگاری محل سکونت منجم ناصرالدین شاه بوده و امروز با ارسی ۹ دری، نقاشی‌های گچی و اشیای عتیقه‌اش، روایتی زنده از تاریخ ایران را پیش چشم بازدیدکنندگان می‌کشد. اولین چیزی بود که به استقبال آمد. لایه‌ای سه قرن تاریخ است. خانه در یکی از محله‌های قدیمی و اصیل اصفهان قرار دارد؛ جایی که کوچه‌های باریک و دیوارهای خشتی، تو را چند قرن به عقب می‌برند. همان‌طور که به سمت در ورودی قدم برمی‌داشتیم، بوی خشت خیس و تاریخ در هوا پیچیده بود. در چوبی قدیمی با کوبه‌های برجی، اولین چیزی بود که به استقبال آمد.

۴ در ورودی و حیاط؛ نخستین سلام

با عبور از در، وارد حیاطی شدم که انگار زمان در آن متوقف شده بود. حیاط مرکزی با حوضی در میان، همان الگوی اصیل خانه‌های ایرانی را تداعی می‌کرد؛ خانه‌ای که دورتادور آن را اتاق‌ها و ایوان‌ها احاطه کرده‌اند. درختان کهنسال سایه‌شان را روی حوض انداخته بودند و صدای آب، آرامش عجیبی به فضا می‌داد. اینجا همان نقطه‌ای بود که می‌شد فهمید چرا مالاباشی این خانه را برای سکونت انتخاب کرده؛ خانه‌ای که هم از نظر موقعیت و هم از نظر معماری، جایگاه یک منجم درباری را داشت.

۴ مالاباشی؛ منجمی در دل اصفهان

قبل از اینکه وارد اتاق‌ها شوم، بد نیست کمی از ساکن اولیه این خانه بگویم. مالاباشی، یکی از منجمان ناصرالدین شاه قاجار بود. او زمانی که به اصفهان آمد، این خانه را برای سکونت برگزید. منجمان در آن دوره جایگاه ویژه‌ای در دربار داشتند و انتخاب چنین خانه‌ای با این معماری تلفیقی، نشان از سلیقه و جایگاه اجتماعی او داشت. سال‌ها بعد، خانه توسط فردی به نام «معتمدی» خریداری شد و پس از آن مرمت و بازسازی اساسی انجام گرفت. به همین دلیل امروزه این خانه با هر دو نام «معتمدی» و «مالاباشی» شناخته می‌شود.

۴ معماری تلفیقی؛ سفری در سه دوره تاریخی
جذاب‌ترین ویژگی این خانه، معماری تلفیقی آن است. در این خانه می‌توانی ردپای سه دوره تاریخی را هم‌زمان ببینی: دوره صفویه با آن شکوه و تناسبات خاصش، دوره زندیه با سادگی و ظرافتش، و دوره قاجاریه با تزئینات پرکار و رنگ‌های گرم‌ش. این ترکیب، خانه را به یک موزه زنده از سیر تحول معماری ایرانی تبدیل کرده است. هر گوشه‌ای که نگاه می‌کنی، لایه‌ای از تاریخ را روایت می‌کند.

۴ شاه‌نشین؛ قلب تپنده خانه

از پله‌های کوتاه که بالا رفتم، به شامشین رسیدیم؛ باشکوه‌ترین بخش خانه. شامشین در معماری ایرانی، اتاقی است که برای پذیرایی از مهمانان ویژه و بزرگان در نظر گرفته می‌شود و معمولاً بلندترین و پرتزین‌ترین فضای خانه است. اینجا سقف بلند و گچ‌بری‌های ظریف، چشم را به بالا می‌کشاند. نور از پنجره‌های مشبک به داخل می‌تابید و بازی نور و سایه، فضایی رویایی ساخته بود. می‌شد تصور کرد که در روزگار قدیم، مالاباشی در همین جا مهمانانش را پذیرایی می‌کرد و درباره ستارگان و طالع‌ها سخن می‌گفت.

تاپوهای گلی؛ سیلوهای برای حفظ تاریخ یک سرزمین

در دل زیرزمین‌های خشک و خنک خانه‌های قدیمی، غول‌های خاموش از جنس گل و کاه، سال‌ها امنیت غذایی یک خانواده را تضمین می‌کردند. «تاپو» در روزهای سخت قحطی، به سلاحی کاربردی و تمین‌کننده برای بقا تبدیل شدند؛ میراثی که نشان از دانش بومی و تدبیر نیاکان در مقابله با کمبود مواد غذایی دارد.

روزگاری نه‌چندان دور، در گوشه‌ونگار زیرزمین‌ها و صندوق‌خانه‌های قدیمی ایران، غول‌هایی از جنس گل و سفال سر برمی‌آوردند. موجوداتی خاموش با شکمی انباشته از گندم و جو که نامشان «تاپو» بود. این ظروف گلی، به هوشمندی نیاکان در برابر قحطی و ناامنی درازند.

۴ تاپو چیست؟

تاپو در حقیقت یک سیلو ی خانگی بود. استادکاران قدیمی این خمرهای عظیم را از گل پخته و کاملاً روزآمد می‌ساختند و در برخی مناطق برای استحکام، از گل مخلوط با کاه استفاده می‌کردند. و ارتفاعی بین ۱ تا ۲.۵ متر و قطری حدود ۱ تا ۱.۵ متر داشتند.

۴ از نگهداری روزمره تا سلاحی برای مبارزه با قحطی

تاپوها در قدیم بهترین وسیله برای نگهداری مواد خوراکی و غذایی به‌خصوص گندم و جو بود. تاپوها با گذشت زمان به سلاح کاربردی برای مبارزه با قحطی تبدیل شدند. تاپوهای گلی یا به عبارتی سفالی تا قبل از وقوع قحطی‌های مکرر در خانه‌ها مورد استفاده قرار می‌گرفتند. اما در دوره ناصرالدین‌شاه تاپوهای عظیم‌البتایی برای محافظت از گندم ساخته شدند.

۴ واژه‌شناسی و حضور در فرهنگ عامه

دهخدا و لغتنامه علی‌اکبر دهخدا در لغتنامه خود، تاپو را این‌گونه تعریف کرده است: «صفهانی‌ها ظرفی را گویند که از گل ساخته شده و در آن گندم و انثال آن کنند. خمرهای از گل پخته...».

۴ تاپو و تاپوچی، عضو جدایی‌ناپذیر خانه‌های قدیم شهرضا بود

مصطفی چهارم‌ردی، معلم بازنشسته و فعال فرهنگی شهرضا در این باره می‌گوید: تاپو و تاپوچی این دو کلمه یا به عبارتی دو وسیله عضو جدایی‌ناپذیر خانه‌های قدیم شهرضا بود که البته در سایر شهرهای کشور نیز از آن استفاده می‌کردند. تاپو در اصل یک سیلو ی خانگی بود که گاهی ارتفاع بالای دو متر داشته است این مخزن‌ها را با گل درون زیرزمین‌ها و انباری‌ها می‌ساختند و سازه آن شبیه تنورهای گلی بوده است.

۴ تاپوها به نسبت وضع مالی خانواده‌ها اندازه‌شان فرق می‌کرد

او ادامه می‌دهد: آنجاکه تنها خوراک ثابت مردم نان بود، در آن دوران با وجود جنگ و قحطی و ناامتی‌ها خانواده‌ها بالاچار خوراک موردنظرشان را در خانه نگهداری می‌کردند؛ به‌گونه‌ای که هم از شر حیوانات موذی و دشمنان در امان باشد و هم مقدار و نحوه مصرف را بتوانند تا رسیدن به فصل برداشت کنترل کنند. چهارم‌ردی می‌افزاید: برای خراب‌شدن گندم‌ها و غلات ذخیره شد در تاپوها به طور مرتب از سوزاخ پایین آن بر می‌داشتند و از بالا روی غلات می‌ریختند تا جابه‌جایی صورت گیرد و غلات موردنظر فاسد و خراب نشود. این فعال فرهنگی با اشاره به اینکه این تاپوها به نسبت وضع مالی خانواده‌ها و نوع استفاده‌های که می‌کردند اندازه‌شان متفاوت بود، گفت: تاپوهای کوچکی در آن روزگار بود که به آن تاپوچی می‌گفتند که از آن برای نگهداری نان استفاده می‌شد و به آن تاپو نونی می‌گفتند و نان خود را برای مدتی در آن نگاه می‌داشتند.

۴ تاپوهایی که حکم روروک‌های امروز را داشتند

او ادامه داد: اما تاپوچی‌های دیگری هم بود که نحوه استفاده‌شان برای نگهداری غلات و نان نبود بلکه آن روزگار ما رها موقع قالی‌قالی و کارهای روزمره در آن کودکان را می‌گذاشتند. کودک قرار گرفته در تاپوچی در آن محلوده کوچک گلی، گاهی می‌ایستاد و گاهی می‌نشست و هیچ راهی برای فرار از وضعیت موجودش نداشت.

۴ کودکان قدیم با درون قنداق اسیر بودند و یا درون این تاپوچی‌ها

چهارم‌ردی تصریح می‌کند که کودک اجبار به تحمل آن موقعیت داشت تا بزرگ‌تراها به کار خودشان برسند. لاقل روروک‌های امروزی کودکان قابلیت جابه‌جایی دارد و درست مثل زندگی امروزی که دائم در حال پوشش و جابجاییست؛ کودک امروزی در روروکش در حال تکاپوست. برعکس کودکان قدیم که یا درون قنداقی اسیر بودند و یا درون این تاپوچی‌ها روزهای زیادی از عمر را طی می‌کردند.

۴ تاپوهای گلی، روایت یک میراث خاموش هزارساله

بقای بسیاری از ما مدیون تاپو است. تاپو امنیت غذایی پیشینیان ما را طی صدها سال تأمین کرده بود. هنوز هم در برخی از محوطه‌های باستانی خمرهای (تاپو)ی کوچک و پخته؛ پر از غلات از زیر خاک کشف می‌شود.

ضرورت تشکیل هیات‌امنا برای مدیریت و حفظ چهارباغ عباسی

اجرا شود و تاپوهای واحدهای تجاری نیز از یک الگوی مشخص پیروی کنند. او افزود: همان‌گونه که برای میدان نقش جهان، طراحی تاپوها و نمای فروشگاه‌ها و مغازه‌ها با مدیریت طراحی شهری و با هدف حفظ سیمای تاریخی انجام شده است، چنین رویکردی باید در چهارباغ عباسی نیز دنبال شود. معاون میراث فرهنگی استان اصفهان تصریح کرد: زیباسازی و ساماندهی تاپوها در چهارباغ باید به گونه‌ای باشد که هر واحد تجاری نتواند با هر شکل و مدلی تاپو نصب کند؛ بلکه لازم است ضوابط مشخصی برای تاپوها، نماها و حتی نوع فعالیت‌های تجاری در این محور وجود داشته باشد. معاون میراث فرهنگی استان اصفهان با اشاره به ظرفیت‌های تاریخی موجود در چهارباغ گفت: کاخ هشت بهشت، مدرسه چهارباغ، سردر خیمه‌گاه، شواهد تاریخی کاخ جهان‌نما و در کنار این آثار تاریخی بناهای ارزشمند معماری معاصر نیز در این محور دیده می‌شود که از جمله آن‌ها می‌توان به ساختمان شهرداری و ساختمان شرکت بیمه ایران اشاره کرد. سیدالمسگری خاطرنشان کرد: چهارباغ در گذشته همچنین یکی از محورهای مهم فعالیت هنرمندان و فعالان صنایع دستی اصفهان بود و بسیاری از هنرمندان شاخص در حوزه‌های مانند قلمزنی، نقره‌کاری و دیگر رشته‌های صنایع دستی در این خیابان فعالیت داشتند. معاون میراث فرهنگی اداره‌کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان اصفهان تأکید کرد: برای احیای این جایگاه لازم است میان میراث فرهنگی، شهرداری، مدیریت چهارباغ، اصناف، دستگاه‌های متولی و حتی حوزه علمیه مستقر در مدرسه چهارباغ تعامل و همکاری بیشتری ایجاد شود. او افزود: اگر بتوانیم در موضوع چهارباغ به یک زبان مشترک برسیم و همه دستگاه‌ها با هدف حفظ هویت تاریخی، فرهنگی و گردشگری آن حرکت کنند، می‌توان امیدوار بود که چهارباغ عباسی دوباره به جایگاه واقعی خود بازگردد. سیدالمسگری گفت: همان‌گونه که میدان نقش جهان به واسطه ثبت جهانی، حساسیت و ضوابط بیشتری در مدیریت و حفاظت دارد، چهارباغ عباسی نیز از چنین ظرفیتی برخوردار است و نباید از ارزش‌های آن غفلت شود. او تأکید کرد: چهارباغ عباسی با حدود ۴۵۰ سال سابقه تاریخی و برخورداری از مجموعه‌ای از آثار و بناهای شاخص، ظرفیت آن را دارد که به یکی از مهم‌ترین محورهای فرهنگی و گردشگری اصفهان تبدیل شود، اما تحقق این هدف نیازمند برنامه‌ریزی منسجم، مدیریت مشترک و نگاه واحد دستگاه‌های متولی است.

منطقه مطالبه‌گر هستند. او افزود: در حال حاضر ارزش بسیاری از خانه‌های تاریخی جلفا از آپارتمان‌های همان محدوده بیشتر شده و این اتفاق در نتیجه یک فرایند طولانی مدت رخ داده است؛ بنابراین لازم است چنین نگاهی در چهارباغ و سایر بافت‌های تاریخی اصفهان نیز دنبال شود. معاون میراث فرهنگی استان اصفهان با اشاره به اقدامات انجام شده برای احیای بناهای تاریخی چهارباغ گفت: در این محور، بناهایی وجود دارد که تلاش شده از آن‌ها حفاظت شود و نمونه آن «هتل جهان» است که حدود ۹۰ درصد مرمت آن انجام شده و با ادامه روند کار و فراهم شدن شرایط، می‌تواند دوباره به چرخه فعالیت بازگردد. او افزود: هتل جهان نخستین هتل اصفهان بوده و اکنون سرمایه‌گذار کار مرمت آن را دنبال می‌کند و امیدواریم با آماده شدن شرایط، شاهد احیای این بنا باشیم. سیدالمسگری ادامه داد: در بدنه اصلی چهارباغ چند هتل، فضا و بنای تاریخی و معاصر وجود دارد که در تلاشیم تا حفظ شده شده و از بین نروند، اما تحقق این هدف نیازمند همتفکری و همکاری دستگاه‌های مختلف و داشتن یک زبان مشترک است.

۴ احیای تراس‌های چهارباغ بسا مطالبه و مشارکت مردم

او یکی از نمونه‌های موفق حفاظت در چهارباغ را تراس‌های این محور دانست و گفت: در سال‌های گذشته بسیاری از تراس‌های چهارباغ وضعیت مناسبی نداشت و برخی از آن‌ها حتی در معرض تخریب و ریزش قرار گرفته بود اما با ورود مردم و مطالبه آنان برای حفظ این فضاها، روند مرمت و احیای آن‌ها دنبال شد. معاون میراث فرهنگی استان اصفهان اظهار داشت: برخی افراد قصد داشتند این فضاها را تخریب و بازسازی جدید کنند اما با تأکید بر ضرورت حفاظت از تراس‌های تاریخی، این روند متوقف شد و در نتیجه شاهد حفظ و احیای بخشی از آنها هستیم. او افزود: برخی از این فضاها به طور کامل احیا شده‌اند و حتی بعضی مهمان‌پذیرهای قدیمی نیز دوباره در حال احیا هستند؛ چراکه چهارباغ در دوره‌های مختلف تاریخی، کاربری‌های متنوعی داشته و هدف این است که این تنوع و هویت تاریخی در برنامه‌های جدید نیز مورد توجه قرار گیرد.

۴ ضرورت ساماندهی تاپوها و طراحی شهری چهارباغ

سیدالمسگری همچنین بر ضرورت ساماندهی نمای بصری و تاپوهای واحدهای تجاری چهارباغ تأکید کرد و گفت: در این محور باید یک طراحی شهری ویژه

معاون میراث فرهنگی اداره‌کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان اصفهان گفت: تشکیل هیات امنا با حضور نمایندگان میراث فرهنگی، شهرداری، اصناف، حوزه گردشگری و متخصصان مرتبط، برای حفظ هویت تاریخی و گردشگری چهارباغ عباسی ضروری است. سید روح‌الله سیدالمسگری افزود: طرح ویژه چهارباغ عباسی بررسی و تأیید شده است و با توجه به جایگاه این محور تاریخی، لازم است برای مدیریت و ساماندهی آن اتفاق جدی رخ دهد. او اظهار داشت: مدیریت چهارباغ عباسی بر عهده شهرداری اصفهان است و برای گذر چهارباغ نیز مدیریت مستقلاً در شهرداری وجود دارد اما پیگیری ما این است که با مکاتبه با شهرداری و مقام‌های عالی استان، زمینه تشکیل هیات امنای این گذر فراهم شود. معاون میراث‌فرهنگی اصفهان بیان کرد: چهارباغ عباسی یک گذر تاریخی، فرهنگی و گردشگری بوده و تصمیم‌گیری درباره آن باید با مشارکت مجموعه‌های مرتبط انجام شود از این رو حضور نمایندگان اصناف، شهرداری، میراث فرهنگی و متخصصان حوزه‌های مختلف در هیات امنا ضروری است. او تأکید کرد: هر اتفاقی که قرار است در چهارباغ عباسی رخ دهد، باید با نظر این مجموعه و متخصصان مرتبط باشد. معاون میراث فرهنگی اداره‌کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان اصفهان با بیان اینکه چهارباغ عباسی نیازمند یک نگاه ویژه تاریخی و فرهنگی است، اظهار داشت: اقداماتی که طی سال‌های گذشته برای این محور انجام شده، از جمله پیاده راه شدن چهارباغ، همه آن چیزی نیست که از یک گذر با چنین پیشینه‌ای انتظار داریم. او افزود: وقتی امروز وارد چهارباغ عباسی می‌شویم، آن‌گونه که باید احساس و حافظه تاریخی چهارباغ به انسان منتقل نمی‌شود و متأسفانه بخش قابل توجهی از کاربری‌ها به قس‌فقدن، ستوران و برخی مشاغل عمومی و روزمره تبدیل شده است.

سیدالمسگری تصریح کرد: چهارباغ عباسی در حافظه تاریخی اصفهان تنها یک محور تجاری نبوده بلکه در دوره‌های مختلف تاریخی، از صفویه و قاجار گرفته تا تاریخ معاصر، محل تجارت، فرهنگ و ارائه خدمات بوده است و باید این پیشینه در برنامه‌ریزی‌های امروز آن نیز مورد توجه قرار گیرد. او تأکید کرد: چهارباغ اصفهان یکی از خیابان‌های تاریخی شاخص دنیاست و شاید بتوان گفت تعداد خیابان‌های تاریخی جهان با چنین سابقه‌ای از تعداد انگشتان یک دست کمتر باشد؛ چهارباغ عباسی نزدیک به ۴۵۰ سال قدمت دارد و به همین دلیل هر اتفاقی که قرار است در آن رخ دهد، باید با نگاه ویژه تاریخی، فرهنگی، گردشگری انجام شود. معاون میراث فرهنگی اصفهان خاطرنشان کرد: نگاه صرفاً تجاری به چهارباغ تاکنون نتیجه مورد انتظار را به همراه نداشته و لازم است در برنامه‌ریزی این محور، یک زبان مشترک میان دستگاه‌های مختلف شکل بگیرد و هویت تاریخی و فرهنگی چهارباغ در اولویت قرار گیرد.

۴ تجربه خلف‌الگوپی برای احیای بافت تاریخی

سیدالمسگری با اشاره به تجربه احیای بافت تاریخی جلفا گفت: حدود ۲۰ تا ۳۰ سال پیش شرایط جلفا به گونه‌ای بود که بسیاری از بناهای تاریخی آن نیازمند مرمت بودند و شهرداری و دستگاه‌های مختلف برای ورود به این حوزه اقدام می‌کردند اما امروز مردم خودشان برای مرمت و احیای خانه‌های تاریخی آن متقاضیان عضو شهرک می‌توانند برای کسب اطلاعات بیشتر و استفاده از این ظرفیت و فنوار عضو شهرک علمی و تحقیقاتی اصفهان، فراهم‌پشن امکان پرداخت ریالی هزینه‌های مرتبط با اظهارنامه‌های بین‌المللی اختراع در چارچوب نظام PCT، فرصتی برای برنامه‌ریزی دقیق‌تر در مسیر حفاظت از دارایی‌های فکری و ورود به بازارهای بین‌المللی است. این سازوکار می‌تواند بخشی از دشواری‌های ناشی از پرداخت‌های ارزی را کاهش دهد و زمینه را برای صیانت از دستاوردهای فناوریانه، افزایش ارزش تجاری فناوری‌ها، جذب سرمایه‌گذار و توسعه همکاری‌های بین‌المللی شرکت‌های مستقر در شهرک فراهم کند.

متقاضیان عضو شهرک می‌توانند برای کسب اطلاعات بیشتر و استفاده از این ظرفیت با خانم میکلانی با شماره ۰۳۱۲۲۸۶۵۵۵، داخلی ۱۱۶۸ تماس بگیرند. بر اساس اعلام مرکز مالکیت معنوی سازمان ثبت اسناد و املاک کشور، سازوکار جدید پرداخت ریالی هزینه‌های ثبت بین‌المللی اختراعات با همکاری این مرکز وزارت امور خارجه، نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران در ژنو، سازمان جهانی مالکیت فکری (WIPO) و دفتر برنامه توسعه ملل متحد (UNDP) راهاندازی شد. این سازوکار با هدف حمایت از مخترعان، پژوهشگران و شرکت‌های دانش‌بنیان و رفع یکی از مهم‌ترین موانع استفاده از نظام بین‌المللی ثبت اختراع (PCT) طراحی شده است. بر این اساس، متقاضیان ایرانی می‌توانند هزینه‌های مرتبط با ثبت بین‌المللی اختراعات را به‌صورت ریالی پرداخت کنند. سیامک اسلامی، رئیس